

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Finn Sørensen
Finn.S@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

1. februar 2018

J.nr. 2018-699

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 22. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 242 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

Spørgsmål nr. 242:

”Vil ministeren kommentere forskningsresultater, som viser, at aktivering og økonomiske stramninger og sanktioner over for socialt udsatte ikke bringer dem nærmere arbejdsmarkedet og vil ministeren samtidig svare på, om forskningsresultaterne giver anledning til at ændre regeringens politik over for socialt udsatte? Der henvises til: <https://videnskab.dk/kultursamfund/aktivering-af-kontanthjaelps-modtagere-har-fejlet-i-naesten-30-aar> Spørgsmålet ønskes besvaret senest 3 dage inden besvarelsen af samrådsspørgsmål AD og AE.”

Svar:

Regeringen mener, at det skal kunne betale sig at arbejde. Forskningsresultater viser også, at der kan være en positiv effekt for udsatte grupper ved både økonomiske incitamenter og aktivering.

Vi ser naturligvis løbende på, om der er behov for at gøre tingene bedre, men den aktuelle forskningsbaserede viden giver ikke anledning til ændringer.

Artiklen giver endvidere et fortegnede billede af, hvordan man bruger forskningens resultater i beskæftigelsesindsatsen. Faktum er, at der generelt ikke er nær så sikker viden om, hvad der virker for gruppen af socialt udsatte, som vi har for andre målgrupper i beskæftigelsespolitikken. Men der er ikke tale om, at indsatsen for de udsatte grupper er baseret på en generel viden om, hvad der virker for jobparate ledige.

Tværtimod indsamles der løbende viden om, hvad der virker for forskellige målgrupper, og indsatsen forsøges tilrettelagt herefter, så den både er rimelig og i tråd med viden om, hvad der virker.

Gruppen af socialt udsatte borgere er en sammensat gruppe, der har en række forskellige udfordringer, som står mellem dem og arbejdsmarkedet. Det er derfor vanskeligt at måle præcist, hvad der virker og under hvilke omstændigheder.

Det betyder ikke, at man skal opgive indsatsen for de udsatte borgere eller ambitionen om, at der skal være en fornuftig økonomisk gevinst ved at komme i job for alle grupper af ydelsesmodtagere.

I forhold til økonomiske incitament, er der en del forskning, som viser, at størrelsen på den økonomiske gevinst, ved at arbejde, har betydning for beskæftigelsesgraden – også for personer på kanten af arbejdsmarkedet.

De litteraturgennemgange, som Beskæftigelsesministeriet har fået udarbejdet af uafhængige forskere, gennemgår således adskillige eksempler på, at størrelsen af de økonomiske incitament og sanktioner har betydning for grupper af ydelsesmodtagere med langtidsledighed eller problemer ud over ledighed¹.

I forhold til aktivering af de udsatte grupper blev effekterne af indsatsen bl.a. be-lyst af den daværende ekspertgruppe til udredning af den aktive beskæftigelsesindsats. Det såkaldte Carsten Koch-udvalg.

Ekspertgruppen konkluderede, at der var dokumenterede effekter af virksomhedsrettet indsats og af visse særlige typer af tværfaglige indsatser. På den baggrund anbefalede Carsten Koch-udvalget, at man i videst muligt omfang aktiverede borgere i udkanten af arbejdsmarkedet i virksomhedsrettede indsatser og med en styrket tværfaglig indsats.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen

¹Se Henrik Lindegaard Andersen & Jacob Nielsen Arendt: *Økonomiske incitament i beskæftigelsespolitikken - En litteraturoversigt*. KORA rapport 2016, samt Marianne Simonsen & Lars Skipper: *Økonomiske incitament for ikke-forsikrede ledige - en litteraturoversigt*. December 2016. Begge findes på <http://star.dk/da/Viden-og-analyse/Hvad-virker-i-beskaeftigelsesindsatsen/Reviews.aspx>